

ประตูกาณฑ์

กานตกาณฑ์

ม.ล.ปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

ดังได้เคยปรารภไว้ว่า ด้วยข้อจำกัดบางประการหรือหลายประการ ทำให้วารสารรุสมิแลไม่สามารถออกได้ตามเวลาที่ได้กำหนดไว้ แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป มีเหตุการณ์ต่างๆ มากมายได้เกิดขึ้น ในฐานะที่เป็นคนชอบเขียนบทกวี เมื่อมีเหตุการณ์ใดที่กระทบใจ ก็มักจะมีผลงานปรากฏ ผลงาน

ที่ท่านจะได้อ่านต่อไปนี้ เกิดขึ้นเมื่อข่าวของ “ครูจูลิง ปงกันมูล” ได้เผยแพร่ทางทุกสื่อ สร้างความสะเทือนใจ จนไม่อยากดูโทรทัศน์เลยในช่วงเวลานั้น ในฐานะที่เป็นคน “ร่วมอาชีพ” กับครูจูลิง ขอฝากงานชิ้นนี้ไว้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ด้วยนะครับ

สิ่งทั้งปวงเริ่มได้เพราะใครสอน
โลกเป็นโลกมาถึงซึ่งทุกวัน
หากครูไม่ซึ่งใจในอาชีพ
แต่เพราะครุรู้ว่า “ค่า” คนมี
จากเขียนรายล่องมานาธิวาส
เพียงตั้งมั่นสร้างสมอุดมการณ์
เป็นน้องน้อยในโรงเรียนที่เพียรสอน
เป็นผู้นำแห่งชุมชน ชนเอ็นดู
ทุกหัวใจพองครุบาร่วมอาชีพ
สมาธิตั้งจิตน้อมอย่างพร้อมพรัก
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งป้องปกและรักษา
พันกิตเภทผ่านภัยพอง ผ่องเพริศพรัง

ศาสตร์ทุกตอนสำเร็จได้เพราะใครสรรค์
เพราะใครปั้นปลูกสร้างแต่ทางดี
โลกคงสืบโรยราสร้างราศี
โลกวันนี้จึงพัฒนาว่าเมื่อวาน
ไม่แยกศาสนชาติเชื้อเมื่อกล่าวขาน
มอบผลงานให้สมคำคำ่ว่า “ครู”
เป็นนางฟ้าเอื้ออาทรของหนูหนู
และเป็นผู้รวมสายใจอุ่นไอรัก
เป็นประทีปรวมดวงมานสมานสมัค
หวังประจักษ์ปาฏิหาริย์นั้นมิจริง
แต่คุณครูผู้นำมาว่า “จูลิง”
เป็นหลักอิงผองศิษย์นิจนรินทร์

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผลงานอีกหนึ่งชิ้นเขียนในช่วงปิดภาคฤดูร้อน ก่อนเปิดภาคเรียนใหม่ในวันที่ 5 มิถุนายน 2549 แต่ไม่ทราบว่าผลงานชิ้นนี้จะปรากฏต่อสาธารณชนเมื่อไร ตอนที่เขียนงานชิ้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อต้อนรับศิษย์ใหม่ที่กำลังจะมาเป็นสมาชิกของชาว “สงขลานครินทร์” จุดหลักของคำประพันธ์มีความคาดหวังว่า สมาชิก

ใหม่ที่จะก้าวเข้าสู่รั้วสีบลู รุสะมิแล คงจะได้ยึดมั่น ตามพระราชปณิธาน ของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร์อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ซึ่งเป็นศูนย์รวมใจและแนวทางในการดำรงชีวิตของชาวสงขลานครินทร์ถ้วนทั่วกัน แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

วาดหวัง

ศรีตรังสะพรั่งช่ออรับเจ้า
นาม “สงขลานครินทร์” ถิ่นตำนาน
หวังเวลาในรั้วนี้มีค่ายิ่ง
ไฟเรียนรู้ไฟส่งเสริมเพิ่มปัญญา
อาทรเอื้อเฟื้อแผ่แก่ผองเพื่อน
มีปัญหาเรียนอาจารย์ท่านชี้นำ
ศรีตรังสะพรั่งช่ออรับขวัญ
รั้วสีบลูวาดหวังตั้งใจรอ

ผู้แรกก้าวเข้าสู่รั้วบลูสถาน
ร่วมสืบสานพระดำริพระบิดา
ทำทุกสิ่งให้สมศักดิ์นึกศึกษา
แบ่งเวลาวันละนิดกิจกรรม
คอยตักเตือนหากทำผิดคิดดล่ำ
เพื่อตอกย้ำความพັນผูกผูก ม.อ.
จงมุ่งมั่นศึกษาอย่าระย่อ
เห็นเจ้าก่อประโยชน์ยังเพื่อสังคม

